

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietās 562/2017/THH un 1069/2017/THH par to, kā Komisija izskata lielu skaitu pieprasījumu par piekļuvi dokumentiem, kas attiecas uz komisāru ceļa izdevumiem

Lēmums

Lietā 562/2017/THH - Uzsākta {0} 06/07/2017 - Lēmums par {0} 16/11/2018 - Iesaistītās iestādes Eiropas Komisija (Iestāžu atrisinātas lietas) | Eiropas Komisija (Nav pamatojuma turpmakai izmeklēšanai) |

Lietā 1069/2017/THH - Uzsākta {0} 16/11/2018 - Lēmums par {0} 16/11/2018 - Iesaistītās iestādes Eiropas Komisija (Iestāžu atrisinātas lietas) | Eiropas Komisija (Nav pamatojuma turpmakai izmeklēšanai) |

Lietas pamatā bija kampaņa, ko 2017. gada janvārī uzsāka nevalstiskā organizācija Access Info Europe, kas atrodas Spānijā, lai iegūtu publisku piekļuvi Eiropas komisāru ceļa izdevumiem 2016. gadā. Kampaņā piedalījās aptuveni 120 pilsoņi, kopumā iesniedzot Komisijai 188 pieprasījumus. Komisija nolēma apstrādāt daudzos pieprasījumus, kas iesniegti no viena avota, un tieši apstrādāt programmu Access Info Europe, kas nozīmēja, ka Komisija nav nosūtījusi apstiprinājumus par saņemšanu atsevišķiem pieteikuma iesniedzējiem, kā arī nav nosūtījusi atbildes uz personu pieprasījumiem. Ņemot vērā to dokumentu lielo skaitu, kuriem tika lūgta piekļuve, Komisija iesniedza NVO priekšlikumu sašaurināt pieprasījuma darbības jomu un pēc tam piešķirta piekļuvi ierobežotam dokumentu skaitam.

Ombuds konstatēja, ka Komisijai bija jāsaazinās ar visiem prasītājiem individuāli, lai vismaz informētu viņus, ka tā visus pieprasījumus izskatīs tikai ar Access Info Europe starpniecību. Tomēr pēc tam, kad pārbaudē bija precīzi pārbaudīts, cik liels administratīvais darbs bija nepieciešams, lai izskatītu katru no 188 pieprasījumiem, viņa arī piekrita, ka Komisija rīkojās saprātīgi, uzskatot, ka resursi, kas vajadzīgi, lai izskatītu visus 188 pieprasījumus, radītu pārmērīgu administratīvo slogu. Līdz ar to Komisijai bija tiesības sašaurināt pieteikuma par publisku piekļuvi apjomu.

Tomēr ombuds uzskata, ka sabiedrības interesēs ir publiska piekļuve informācijai par komisāru ceļa izdevumiem. Tā kā Komisija tagad ir apņēmusies sniegt šādu piekļuvi proaktīvi un tagad to dara regulāri, ombuds konstatēja, ka nav pamata turpināt izmeklēšanu šajā jautājumā. Tāpēc viņa slēdza savu izmeklēšanu.

Ombuds izsaka atzinību Komisijai par šo jauno proaktīvo publicēšanas politiku.

Sūdzības priekšvēsture

1. 2017. gada janvārī nevalstiska organizācija Access Info Europe (NVO) uzsāka kampaņu, lai nodrošinātu publisku piekļuvi visu komisāru ceļa izdevumiem 2016. gadā. Tā izveidoja tīmekļa vietni [1], kurā pilsoņi varēja sekot saitēm, lai pieprasītu piekļuvi ceļa izdevumiem vienam komisāram uz diviem mēnešiem. 120 pilsoņi iesniedza 188 šādus lūgumus. NVO ir pirmā sūdzības iesniedzēja šajā lietā. Otrais sūdzības iesniedzējs ir persona, kas ir viena no pilsoņiem, kas iesniedza pieprasījumu un meklē piekļuvi komisāra Hāna ceļa izdevumiem no 2016. gada maija līdz jūnijam un no 2016. gada septembra līdz oktobrim.

2. 2017. gada martā Komisija rakstīja NVO, paskaidrojot, ka tās kampaņa ir izraisījusi pieprasījumus, un ierosinot, ka tā sazināsies ar NVO kā starpnieku 120 iedzīvotājiem, izskatot pieprasījumus no viena avota. NVO nepiekrita, jo tā neuzskatīja, ka tā rīkojās prasītāju vārdā. Tā kā Komisija izmantoja šādu pieeju, individuālais sūdzības iesniedzējs šajā lietā nesaņēma ne atbildi, ne apstiprinājumu par viņa sākotnējā pieprasījuma saņemšanu. Tas pats attiecās uz viņa pārskatīšanas pieprasījumu (tā saukto “apstiprinošo pieteikumu”), attiecībā uz kuru viņš neko nesaņēma kā atbildi no Komisijas.

3. Atbildot uz piekļuves pieprasījumiem, Komisija parādīja, ka tai būs vajadzīgas 75,5 darba dienas, lai sagatavotu atbildi uz visiem pieprasījumiem. Tā secināja, ka tas ir nesamērīgs administratīvais slogs. Saskaņā ar ES noteikumiem par publisku piekļuvi Komisija ierosināja taisnīgu risinājumu [2]. Piedāvātais taisnīgais risinājums bija tāds, ka NVO pieprasījumu sašaurināja līdz jebkuram divu mēnešu periodam 2015. un 2016. gadā, izņemot piecus komisārus, kuriem divu mēnešu ceļa izdevumi jau bija publicēti 2016. gada decembrī.

4. **NVO** apgalvoja, ka tā nevar pieņemt ierosināto risinājumu, jo tas nav vienīgais pieprasījumu avots. Tomēr tā uzsvēra, ka jebkurā gadījumā tā uzskatīja ierosināto risinājumu par nepieņemamu. NVO sūdzējās Komisijai par to, kā Komisija ir izskatījusi piekļuves pieprasījumus.

5. Individuālais sūdzības iesniedzējs vērsās pie ombuda 2017. gada aprīlī, jo Komisija nebija atbildējusi uz viņa pieprasījumu par publisku piekļuvi dokumentiem. NVO 2017. gada jūnijā vērsās pie ombuda, nesaņemot atbildi no Komisijas uz tās sūdzību.

6. 2017. gada jūnijā Komisija informēja NVO, ka, ņemot vērā ļoti lielo dokumentu skaitu, uz kuriem attiecas piekļuves pieprasījums, pirms atbildes sniegšanas tai būs vajadzīgs vairāk laika.

7. Komisija 2017. gada jūlijā sniedza atbildi uz pārskatīšanas pieprasījumu, nosūtot to tikai NVO. Lēmumā bija noteikts, ka Komisija vienpusēji ierobežoja pieprasījuma apjomu, jo nebija rasts risinājums [3] Komisijas priekšsēdētājam, priekšsēdētāja vietniekiem un tobrīd amatā esošajiem komisāriem piešķirta piekļuvi 257 kopsavilkuma izmaksu deklarācijām par ceļa izdevumiem 2016. gada janvārī un februārī.

Izmeklēšana

8. Ombuds sāka izmeklēšanu par to, kā Komisija izskatīja pieprasījumus par publisku piekļuvi komisāru ceļa izdevumiem. Izmeklēšanas gaitā ombuda izmeklēšanas grupa tikās ar Komisiju un pārbaudīja Komisijas lietas materiālus. Ombuda lēmumā ir ņemti vērā argumenti un viedokļi, ko lietas dalībnieki pauduši izmeklēšanas gaitā, kā arī rakstveida viedokļu apmaiņa starp pusēm publiskas piekļuves pieprasījuma procedūras laikā.

Par to, kā Komisija izskata pieprasījumus par publisku piekļuvi dokumentiem, kas attiecas uz komisāru ceļa izdevumiem

Ombudam iesniegtie argumenti

9. Individuālais sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija neizskatīja viņa sūdzību saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem [4], jo Komisija neatzīst viņa pieprasījumu un pat neatbildēja uz to.

10. NVO ir arī nobažījusies par to, kā Komisija izskatīja piekļuves pieprasījumus. Tā apgalvo, ka tie bija jāizskata kā atsevišķi pieprasījumi, nevis kā viens pieprasījums no viena avota. Turklāt NVO apgalvo, ka Komisija esot kļūdaini nolēmusi tieši sazināties ar to, nevis ar visiem prasītājiem individuāli, it īpaši pēc tam, kad NVO ir norādījusi, ka tā nerīkosies kā starpnieks prasītāju labā.

11. Turklāt NVO neuzskata, ka Komisija varētu iesniegt priekšlikumu par taisnīgu risinājumu, jo katrs atsevišķs pieprasījums neattiecas uz lielu skaitu dokumentu. Tā apstrīd arī Komisijas viedokli, ka visu piekļuves pieprasījumu izskatīšanai nepieciešamais laiks būtu 75,5 dienas.

12. Komisija apgalvo, ka bija pareizi daudzu piekļuves pieprasījumu izskatīt kā vienu. NVO kampaņa un ļoti līdzīgs pieprasījumu formulējums skaidri parāda, ka pieprasījumi bija daļa no organizētas kampaņas. Komisija uzskata, ka tas bija mēģinājums izvairīties no viena publiskas piekļuves pieprasījuma iesniegšanas attiecībā uz lielu skaitu dokumentu, kas Komisijai būtu bijis pārāk apgrūtināošs.

13. Publiskās piekļuves noteikumus nevar apiet, sadalot pieprasījumu pēc liela skaita

dokumentu vairākos, mazākos pieprasījumos [5]. Tā kā tieši NVO bija uzsākusi kampaņu par publisku piekļuvi šiem dokumentiem, Komisija uzskatīja, ka tā ir pieteikuma iesniedzēju starpnieks.

14. Komisija arī apgalvoja, ka, izskatot publiskas piekļuves pieprasījumu, tai ir jāņem vērā pieteikuma iesniedzēja intereses un darba slodze, kas nepieciešama pieteikuma apstrādei. Šajā gadījumā tā uzskata, ka ierosinātais risinājums pienācīgi līdzsvaro šīs intereses, ierobežojot piekļuves pieprasījumu līdz divu mēnešu laikposmam. Tā kā NVO nepiekrīta ierosinātajam risinājumam, Komisija apgalvo, ka tā ir pareizi piemērojusi ierosināto risinājumu, lai tā varētu izskatīt pieprasījumu tiesību aktos noteiktajā 15 darba dienu termiņā.

Ombuda novērtējums

15. ES publiskās piekļuves noteikumos ir pienācīgi ņemts vērā administratīvais slogs, ko iestādei var uzlikt ļoti liela pieprasījuma vai ļoti daudz pieprasījumu gadījumā no tā paša pieteikuma iesniedzēja. Šajā gadījumā Komisija īsā laikā saņēma 188 publiskas piekļuves pieprasījumus. Ņemot vērā šo pieprasījumu ļoti līdzīgo raksturu un neapstrīdamo faktu, ka NVO atbalstīja, organizēja un koordinēja pieprasījumus, bija pamatoti, ka Komisija tos izskata kā vienu lielu pieprasījumu. Ja Komisijai nebūtu atļauts paust šādu viedokli, noteikumi, kuru mērķis ir aizsargāt sabiedrības intereses attiecībā uz valsts pārvaldes pienācīgu darbību, tiktu viegli apieti un apdraudēti.

16. Lai gan ombuds piekrīt, ka Komisija rīkojās saprātīgi, pieņemot lēmumu visus pieprasījumus izskatīt kopā, tam tomēr bija jāinformē pieteikuma iesniedzēji par savu lēmumu sazināties tikai ar NVO kā starpnieku. Katra pieteikuma iesniedzēja informēšana par to, kā tā plāno rīkoties, izmantojot standartizētu e-pastu katram pieteikuma iesniedzējam, nebūtu prasījis pārmērīgu darba apjomu.

17. Lai gan ombudam ir skaidrs, ka NVO ir organizējusi kampaņu, Komisija nevar deleģēt pienākumu atbildēt uz individuāliem piekļuves pieprasījumiem pusei, kas šo lomu nepieņem. Ja Komisija uzskata, ka ir nepieciešams sazināties ar vienu personu tādā situācijā kā šī, lai atvieglotu pieprasījumu izskatīšanu, Komisijai būtu jānodrošina, ka attiecīgā persona piekrīt, un Komisijai par šo lēmumu būtu jāinformē arī visi pieteikuma iesniedzēji.

18. Attiecībā uz jautājumu, vai Komisija ir rīkojusies saprātīgi, ierosinot sašaurināt lūgumu par publisku piekļuvi, ombuds pēc lietas izskatīšanas un paskaidrojumu saņemšanas par to, kā Komisija apstrādā un uzglabā attiecīgos dokumentus, uzskata, ka Komisijas aplēstais piekļuves pieprasījuma izskatīšanas laiks 75,5 darbdienās ir bijis saprātīgs. Tādējādi Komisijai bija pamatoti mēģināt rast taisnīgu risinājumu, kā paredzēts tiesiskajā regulējumā.

19. Attiecībā uz priekšlikuma būtību, lai sašaurinātu pieprasījuma darbības jomu, Komisija nāca klajā ar risinājumu, lai pieprasījumu varētu izskatīt saprātīgā termiņā. Ombuds norāda, ka ES tiesas ir uzstājušas, ka šo termiņu nevar pagarināt, lai izskatītu lielus pieprasījumus [6]. Šajā sakarā Komisija rīkojās saprātīgi, piešķirot piekļuvi 257 kopsavilkuma izmaksu deklarācijām par

ceļa izdevumiem laikposmā no 2016. gada janvāra līdz februārim priekšsēdētājam, priekšsēdētāja vietniekiem un tajā laikā amatā esošajiem komisāriem.

20. Tomēr ombuds piekrīt, ka pastāv būtiskas sabiedrības intereses piekļūt attiecīgajai informācijai. Tādējādi ombuds izmeklēšanas laikā centās izpētīt veidus, kā Komisija nākotnē varētu proaktīvi padarīt šādus dokumentus pieejamus. Šajā sakarā ombuds atzinīgi vērtē nesenos notikumus, proti, Komisijas apņemšanos [7] reizi divos mēnešos publicēt informāciju par katra komisāra ceļa izdevumiem. Ombuds ir uzraudzījis šīs apņemšanās izpildi un atzinīgi vērtē to, ka šīs informācijas publicēšana tagad notiek regulāri un regulāri. Tas ir ļoti pozitīvs solis ceļā uz lielāku pārredzamību šajā jomā un pamato pašreizējās izmeklēšanas izbeigšanu. Tomēr ombuds turpinās cieši uzraudzīt situāciju.

Secinājums

Pamatojoties uz izmeklēšanu, ombuds slēdz šo lietu ar šādu secinājumu :

Nemot vērā Komisijas pozitīvo apņemšanos regulāri un regulāri publicēt informāciju par katra komisāra ceļa izdevumiem ik pēc diviem mēnešiem, ombuds konstatē, ka nav pamata turpināt izmeklēšanu par šo jautājumu.

Ombuds izsaka atzinību Komisijai par šo jauno proaktīvo publicēšanas politiku.

Sūdzības iesniedzējs un Komisija tiks informēti par šo lēmumu.

Emily O'Reilly

Eiropas Ombuds

Strasbūrā, 16.11.2018.

[1] www.access-info.org/commissioners-expenses [Saite]

[2] 6. panta 3. punkts Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

[3] Tiesas 2014. gada 2. oktobra spriedums lietā C-127/13 *Guido Strack/Komisija*, ECLI:EU:C:2014:2250, 27.–28. punkts.

[4] Proti, Regulas (EK) Nr. 1049/2001 7. pants, saskaņā ar kuru pieteikumus izskata nekavējoties un nosūta apstiprinājumus par saņemšanu.

[5] Vispārējās tiesas 2010. gada 10. decembra spriedums lietā T-494/08 *Ryanair/Komisija*, ECLI:EU:T:2010:511 , 34. punkts.

[6] Lieta C-127/13 *Guido Strack/Komisija* , 27.–28. punkts.

[7] Skatīt priekšsēdētāja Žana Kloda Junkera 2017. gada runu par stāvokli Savienībā, kas pēc tam izklāstīta Komisijas 2018. gada 31. janvāra Lēmuma C(2018) 700 final par Eiropas Komisijas locekļu rīcības kodeksu 6. panta 2. punktā, pieejams vietnē:
https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/code-of-conduct-for-commissioners-2018_en_0.pdf